

[Finansministeren.]

Med disse Bemærkninger skal jeg til-
lade mig at anbefale Lovforslaget til hurtig
og velvillig Behandling i det høje Ting.

Thomsen: Det Lovforslag, som den
højtærede Finansminister nu har gjort Rede
for, har faaet en meget blid Skæbne i det
andet høje Ting. Det møder her med et
saa godt som enigt Folketing bag sig i
Modsatning til, hvad der ellers plejer at
være Tilfældet, naar vi staar over for For-
slag om ekstraordinære direkte Skatter.
Jeg tør derfor ogsaa nok spaa Forslaget
en let Gang gennem dette høje Ting, og
jeg gør dette med en vis Tilfredshed. Thi
selv om jeg mener, at ogsaa i mørke og
tunge Tider som dem, vi nu gennemlever,
maa der være Plads for saglig Kritik og
for forskellige Meninger og Anskuelser,
har det alligevel sin Betydning, at der
baade i Ord og Handlinger fra Rigsdagens
Side i disse Tider viser sig at være alvor-
lige Bestræbelser fra alle Parters Side for
at naa til Enighed, naar Beslutninger skal
tages. Jeg tror saa meget mere paa Be-
tydningen heraf, som mange af de Afgørel-
ser, der træffes her, har som Forudsæt-
ning eller kræver, at Borgerne i større
Grad end tilvant maa se bort fra egne
Behageligheder og Interesser af Hensyn til
Helheden.

Det Lovforslag, som nu ligger til Be-
handling her, har til Formaal at fremskaffe
en ikke uvæsentlig Del af det Beløb, som i
indeværende Finansaar vil medgaa til de
iværksatte ekstraordinære Beredskabsfor-
anstaltninger, særlig af militær Art, som
Krigssituationen har krævet. Ingen har
bestridt Nødvendigheden af disse Foran-
staltninger, og der er ikke rejst og kan vel
ej heller rejses nogen begrundet Kritik
mod Størrelsen af de Udgiftssummer, der
her er Tale om. Udgifterne er af den højt-
ærede Finansminister opgjort til 85 Mill.
Kr., nemlig 50 Mill. Kr. i løbende Udgifter
til Beredskabsstyrken og 30 Mill. Kr. til
Indkøb af Materiel til Styrken; dertil kom-
mer saa 5 Mill. Kr. til det civile Luft-
værn.

Naar Talen nu er om, hvorvidt det er
nødvendigt at tilvejebringe en saa stor
Sum straks, bør det erindres, hvad ogsaa
den højtærede Finansminister gjorde op-
mærksom paa, at det med ret stor Sikker-
hed kan siges, at det ikke bliver sidste Gang
i dette Finansaar, vi vil komme til at
staa over for uafviselige Krav fra Finans-
ministeren om Tilvejebringelse af Midler
til Udfyldning af de Huller, som de ekstra-

ordinære Forhold har slaaget i Aarets Bud-
get. Jeg finder det derfor i høj Grad aner-
kendelsesværdigt, at der er taget saa ener-
gisk fat allerede nu.

Jeg skal derefter kortelig omtale den
Maade, paa hvilken de nævnte Beløb søges
tilvejebragt.

For kort Tid siden vedtog Rigsdagen
en Forhøjelse af Forbrugsafgifterne, der
skal dække 34 Mill. Kr. af de nævnte Ud-
gifter, og Turen kommer nu til de direkte
Skatter, hvis Andel er anslaaet til 47 Mill.
Kr., nemlig en 40 pCt.s Forhøjelse af
indeværende Aars Statsindkomstskat, som
med Forsigtighed af Finansministeren er
anslaaet til at give 32 Mill. Kr., og en 40
pCt.s Forhøjelse af Formueskatten, som er
anslaaet til at ville indbringe 15 Mill. Kr.

Hvad nu angaar Spørgsmaalet om Frem-
skaffelsesmaaden, i det store og hele en
procentvis Forhøjelse af Indkomst- og For-
mueskatten, vil der næppe være nogen stør-
re Uenighed herom. Ingen kan vel for Alvor
mene, at vi en Situation som den nuværende
og paa nærværende Stadium skulde, helt
eller delvis, søge de her omhandlede Ud-
gifter dækket ved Laan. Der er jo Tale
om løbende militære Udgifter og ekstra-
ordinære Anskaffelser af ganske uproduk-
tiv Natur. Spørgsmaalet: Skat eller inden-
landsk Laan — andet kan der jo ikke være
Tale om — er, saa vidt jeg kan se, et Spørgs-
maal om, hvad der er mest hensigtsmæs-
sig for Samfundet i Øjeblikket, og om, hvor-
ledes Byrderne mest retfærdigt fordeles
paa Landets Borgere. Vi er fra min Gruppes
Side fuldstændig enige med den højtærede
Finansminister, naar han over for disse
Udgifter og nu paa dette Tidspunkt har
valgt Skattevejen som den Vej, ad hvilken
disse Midler burde fremskaffes. Men der
kunde jo være Tale om at finde et nyt Grund-
lag for en saa betydelig Ekstraskat eller om
maaske at udvide det bestaaende Grundlag.
Saadanne Tanker har ogsaa været fremme,
men som det fremgaar af Udvalgsbetænk-
ningen fra det andet høje Ting, er man der
— vel ogsaa for at bevare en prisværdig
Enighed — paa det Punkt blevet staaende
ved en Henstilling til Finansministeren om,
forinden Forslag om nye ekstraordinære
Skatter fremsættes, da at underkaste Spørgs-
maalet om Beskatning af Brugsforeninger,
Indkøbsforeninger og Produktionsforenin-
ger en fornyet Undersøgelse. Vi kan til-
træde en saadan Henstilling, idet vi sender
en venlig Tanke til den Beretning, som i
1936 blev afgivet af det Udvalg, der af den
dåværende Finansminister var nedsat om
Sagen. Jeg tror, der fra alle Sider er mange,